

דף ב' ע"א

במשנה: אסורה לביתה וכו'.

וברש"י: כדילפינן לקמן שלשה ונטמאה אמורים בפרשה וכו' ונסתרה והיא נטמאה תחת אישה ונטמאה וכו'.

והקשה בשו"ת מחנה יהודה (ח"ב סי' מ"ג ס"ק ג'): הלא בדף כז ע"ב ברש"י ד"ה שתי פעמים כתב רש"י בעצמו, דונסתרה והיא נטמאה לא ממניינא היא, דאוקמינא לטומאה ודאית בעד אחד בפ"ק ד' ב' ע"ב, אלא והיתה אם נטמאה משלים המנין ללמוד איסור לבעל ולבועל ולתרומה.

ולכאורה הוא פליאה גדולה על רש"י ז"ל, איך חשב שם בדף ב' ע"א הך ונסתרה והיא נטמאה במנין השלשה והלא שם בדף ב' ע"ב ומבואר להדיא בגמרא דונסתרה והיא נטמאה מצטריך לטומאה ודאית, וכן שם בדף כ"ח ע"א איתא דוהיתה אם נטמאה הוא בחשבון השלשה, וע"כ משום דונסתרה והיא נטמאה אוקמינא לטומאה ודאית וא"כ לא ממניינא הוא וכמ"ש רש"י בעצמו בדף כ"ז.

והנה לפי המבואר בכללי הפוסקים דאין להקשות על רש"י אף ממשנה ערוכה אם המשנה אכתי לא מתנייא קודם

לזה, כי נוכל להציץ בעד רש"י ז"ל שלא כתב כן רק כלפי המ"ד שעברו דלא ידעינן עוד מהך מתניתין (עיינן ביד מלאכי חלק שני בכללי רש"י ותוס' אות ט'), לפ"ז ממילא גם כאן אין להקשות על רש"י בד"ב ע"א שלא פירש כפי הגמרא דלקמן בדף ב' ע"ב ובדף כ"ח ע"א שמבואר שם להיפך מדבריו, כי כמו כן נוכל להליץ בעדו שכתב כן באשר הוא שם דלא הוה ידעינן עוד מהגמרא דלקמן כמובן.

אולם עדיין צריכין להבין, דאף דאין להקשות עליו מדברי הגמרא דלקמן, אבל אכתי קשה למה באמת בחר לו רש"י ז"ל לחשוב ונסתרה והיא נטמאה ממנין השלשה יותר מוהיתה אם נטמאה דכתיב ג"כ שם באותה פרשה, ועוד קשה עליו, דחשב שלשה והא איכא ארבעה עם והיתה אם נטמאה.

לכן נלע"ד לתרץ, דמשמע לי' לרש"י ז"ל דוהיתה אם נטמאה לא נכלל בסתמא עם שאר נטמאה האמורים בפרשה, כי כל נטמאה האמור שם בפרשה כוונתו על הספק כמבואר שם בכמה מקומות בגמרא, אבל והיתה אם נטמאה כוונת הכתיב הוא אם באמת נטמאה, לכן אין לו דמיון כל כך לשאר נטמאה האמורים בפרשה, ומשום זה אתי שפיר הא דאמרינן שם (בדף כ"ח ע"א) שלש פעמים האמורין בפרשה, אם נטמאה נטמאה